

Din nou, Dacii liberi

Adrian Păunescu

Noi n-am avut nevoie
Să luăm adeverințe
Că viețuim acasă,
În patrie la noi,
Am fost și vom rămâne
De-a pururi dacii liberi
Și iubitori de pace,
Și vrednici de război.

La Sarmisegetuza,
La focuri, cu Zamolxe,
Și stelele din ceruri
Din sânge ni se rup.
Nu ne-au învins romanii
Și-am râs de toți barbarii
Strigând la ei cu steagul
Făcut din cap de lup.

Aceasta dăm de știre,
De sub pământul nostru,
Urmașilor în care
Reânviem acum.
Femeile iubindu-și
Să nască dacii liberi
Spre răzbunarea noastră
Pe cel din urmă drum.

Numiți și țara noastră
Cu numele ei dacic
Iubiți pe nou veniții
După atâtea ani,
Dar veșnic țineți minte
Că peste dacii liberi
Au tot călcat invazii
Și altfel de romani.

Noi am rămas în glie
Și devenim pădure,
Și devenim recolte,
Să vă hrănim pe voi,
Și temelia țării
S-o întărim cu oase
Și iubitori de pace,

Și vrednici de război.

Cu tot ce năzărește
Din firea noastră veche,
Dăm Romelor de știre,
Prin ierburi murmurând,
Că numai oboseala
Ne-a așezat sub scoarță,
Dar dacă e nevoie
Ne vom scula oricând.